PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

ПРОЛЄТАРСЬКИЙ РУХ НА СХОДІ.

Боротьба трудящих в Китаю.

Ми спинимося тут на трох загонах трудящого Сходу, — трудящих Китаю, Індії й Індонезії.

Робітничий рух в Китаю переживає тепер тяжкі, але героїчні дні. Зрада буржуазної і дрібно - буржуазної частини Кумінтану спричинила собою розпад цієї національно-революційної партії. Китайська буржуазія обєдналася з поміщиками й спільним фронтом виступає проти пролетаріяту і селянства.

На долю китайського пролетаріяту, організованого китайською комуністичною партією й революційними трейд-юніями, дісталося історичне завдання оформити стихійне селянське повстання й перевести його з середновічної анархічної форми в річище клясового руху. Цю величезну роботу провадиться успішно, не зважаючи на жорстокий терор, на величезні жертви. Сотні тисяч китайських пролетарів, під проводом комуністичної партії, влилися, як провідна засада, як революційний ферменг у селянську стихію й тепер зміцнюють і керують клясовою боротьбою багато - мільйонових мас.

Зовнішні успіхи китайських південних мілітаристів не можуть заступити й затамувати зросту революційного руху. Найбільшу перешкоду зростові китайської революції усунено. Цією перешкодою була недостатня чіткість у взаєминах між революційним рухом пролетаріяту, на чолі з китайською комуністичною партією й селянською аграрною революцією. Тепер обидва основні елементи китайської революції погоджено. Революційна хвиля прибуває, і перед її зростом змагання мілітаристів, їхні чвари й погодження лише мізерні епізоди. Робітничий рух у Китаю, щільно звязаний з клясовою боротьбою китайського селянства, з кожним днем стає чимдалі серйознішим чинником загального становища в Китаю. Шлях китайської революції накреслений тепер виразно і для китайського пролетаря мета його боротьби — цілком визначена.

Зріст пролетарської боротьби В Індії.

Другим великим центром пролетарського руху на Сході є Індія. Кольонія англійсько капіталу. Індія за останні два десятиліття пережила процес буйного економічного перетворення. Із сировинного і поживчого ринку Індія за цей період перетворилася на країну промисловости, що швидко розвивається. Англійський капітал, під впливом неминучої діялектики свого розвитку сам насадив в Індії промисловість і сприяв утворенню багато-мільйонній армії пролетарів. Визиск праці в індуській промисловості можна прирівнати лише до визиску праці в сільському господарстві також у Індії.

Соціял - угодовець Том Шо, роблячи звіт про подорож міжнародньої делегації текстільників до Індії, змушений визнати, що наприклад, зиск фабрикантів, підприємців особливо широко розвиненої в Індії джутової промисловости, досягає 90% річних. На кожного із 300,000 робітників джутової промисловости фабриканти одержали по 1000 карбованців чистого зиску, тоді, як пересічна заробітна платня становила лише $65 у рік. Ці цифри досить красномовні, щоб їх не потверджувати ще иншими доказами неймовірного визиску праці індуського робітника.

Тому, коли ми читаємо повідомлення про вибухи страйкового руху в індійській промисловості, ми можемо лише дивуватися, що ці страйки не безперервні. Це так тому, що індуська буржуазія ще дуже впливає на настрої робітничих мас Індії. Для робітника Індуса його клясова боротьба проти визискувача - промисловця поєднана з національною боротьбою проти англійського панування. І індуська буржуазія має тут засіб, щоб впливати на робітничий рух.

Безперечно, що протягом певного періоду національний рух в Індії розвиватиметься шляхом спільного опору англійському імперіялізмові тубільної буржуазії, робітників і селянства. Але клясові суперечности вже виявляються досить виразно й переростання антиімперіялістичної боротьби в клясову боротьбу трудящих проти визиску капіталу взагалі для Індії питання досить недалекого майбутнього.

Боротьба індонезького пролетаріяту.

Говорячи про робітничий рух на Сході не можна поминути Індонезії. Саме тут у голяндській Індії і, почасти, на Маляйському півострові, що його експльоатують Англійці, протягом останнього року розвинулися майже такі-ж героїчні епізоди клясової боротьби, як ми спостерігали їх і спостерігаємо в Китаю. І в Індонезії ми можемо констатувати ті-ж істотні риси, що визначають поступовий хід робітничого руху на Сході взагалі. Борячись проти нестерпної кольоніяльної експльоатації, індонезький пролетаріят, фабрично-заводський і сільськогосподарський, поєднує свою клясову боротьбу з загальною національною боротьбою проти чужоземного імперіялізму. Але в наслідок цієї боротьби, в наслідок відбуваних боїв, жертви несе майже виключно пролетаріят. Ми не можемо не згадати багатьох тисяч пролетарів Індонезії, що гинуть у голяндських і англійських вязницях, що загинули підчас торішнього повстання. Їхня пам'ять і їх страждання повинні стояти перед нами так само, як пам'ять і страждання ще численніших жертв клясової боротьби в Китаю.

Зі східніх країн, вільних від кольоніяльного визиску, треба відзначити східню імперіялістичну державу — Японію. Робітничий рух у цій країні розвивається так само і в таких формах, в яких він розвивався завжди в країнах, де над імперіялістичною буржуазією ще збереглася февдальна надбудова державної влади. Цими особливостями державного ладу імперіялістичної Японії пояснюється характер японської урядової політики до робітничої кляси. Вона дуже нагадує політику російського царського уряду. Досить приглянутися до подробиць наскоку на японський робітничий рух, щоб побачити там знайомі нам риси доби царату.

Але робітничий рух Японії поширюється й міцніє, бо він базується на швидкому зрості кадрів промислового пролетаріяту, на прискоренні пролетаризації японського села й на впливі загального розвитку робітничого руху в усьому світі, що й перед японським пролетаріятом ставить огненні гасла Жовтня.

РОБІТНИЧЕ ПОЛОЖЕННЯ В АМЕРИЦІ.

В одній з европейських газет читаємо слідуючу статтю про положення робітника в Америці.

Робітнича ситуація в сучасній Америці?" Вона страшна! Дехто порівнює її з тою в 1921 р., коли мільони робітників купчились в чергах ("Soup-line") перед публичними їдальнями, уладженими міськими магістратами, в ціли уділення зупи раз в день. Тоді я не був в Америці і не можу рішати про подібне порівнання. Одначе я є свідком того, що відбувається перед моїми очима сьогодні: сотні тисяч безробітних — тільки в самім Дітройт — цілими днями і ночами топчуть своїми дрожачими ногами бруки, пошукуючи праці, але... роботи нема. По газетнім звісткам (не капіталістичних, вони мовчать) такою є ситуація в цілім краї, "найбільш просперуючім" в світі.

Як відомо, місто Дітройт є центром автомобілевої промисловости і осідком короля промисловости — Форда. Акурат рік минув від дня, коли Форд звільнив дві третини робітників, ніби то на кількатижневий відпочинок, щоби сьогодня-завтра знов покликати їх. А третина, що залишилася при роботі, два або три дні тижнево працювала з повними випочинками в міжчасі.

Тимчасом була запроваджена в фабриці нова машинерія, призначена замінити велику частину людської праці, потрібної дотепер для масового виробу і зінтенсифікувати працю тих, що залишились би працювати, то є зробити з них машини.

Був видуманий також новий тип самоходу, який новими удосконаленнями на нім після сподіванок, приніс би нове золото в каси його творців.

Прийшов кінець довгому вичікуванню робітництва, — Форд почав наново приймати робітників від певного часу, але на велику несподіванку для його старих робітників, він не прийняв усіх зпоміж них, а заледво половину, — машинерія забрала місце другої половини.

У Форда починається з пяти доларів і сягається восьми-доларового денного заробітку (довготревале перебування при роботі підвищує заробіток до 8 дол.). При новому принятті багато осіб втратили свої підвищені платні з минулого року і розпочали знову з 5 доларів. "Хто хоче праці знову, той може мати її, згоджуючися на початковий денний заробіток". — Так "добрий" Форд сказав своїм повернувшим робітникам. Тому, що 2 до 3 тисячі щоденно вичікують перед кожною з двох його фабрик, просячи о працю, а приймається заледво 60 до 100 осіб зпоміж них, і то навіть не завжди, він без страху може ризикувати, так кажучи. Табличку з написом: "Сьогодні робітники непотрібні" ніколи не знімається з фабричого входу, але тому, що помимо цього наймається декілька, в результаті робітники чекають в чергах, доки фабричний сигнал не повідомить, щоби денна зміна залишила свою працю.

Щоби бути першими в чергах, деякі робітники приходять ще звечора і сплять там на фабричному подвірі під голим небом, помимо зимової погоди. На той час і поліція має роботу: вона розганяє, бє, топче кінськими ногами "бридкий" натовп, щоби управильнити вуличний рух. Горе останнім в черзі! О 8-ій год. рано черги починають посуватися до бараку, де є спеціяльний урядовець, попереду котрого тисячі робітників щоденно переходять, щоби поглянути на його відмовно киваючу годову, або — як його десять пальців натискають машину по кожній людині. Розмова є забороненою.

Так є сьогодні у Форда. То само відбувається на инших самоходових фабриках. А відомо, що сама самоходова промисловість дає заробіток сотням тисяч робітників у нашому місті.

Що є у Дітройт, то само в побільшеному обємі, відбувається й по цілім краї. Голодівка, холод і нужда гостять серед тисячів робітничих родин.

В той час, як уряд балакає про розвиток — кільком мілионам робітників відмовляється в можливости заробити на прожиток. А ще скільки мілионів є нанятих на працю лише хвилево.

В той час, як скрині американської капіталістичної кляси тріскають від багацтва, робітники і їх жінки з дітьми стоять перед очима журби й нужди. Безробітні надаремно пошукують праці. Ті, що ще мають працю, є в страху втратити її. Капіталісти використовують ситуацію, як звичайно, щоби обнизити платню, ослабити робітничі організації і цілком погіршити робітничі умовини.

В наслідок кризи — тисячі фармерів банкротують і переносяться до міст, пошукуючи праці у фабриках; багато робітників, що купили меблі, доми і самоходи на сплату, тратять право власности купленого, якого вартість вони може випластили напів, дві третини, або навіть три-чверти.

У фабриці, де я працюю, не приймають робітників старших понад 40 років, на це саме жалуються також робітники з инших міст. Такою є загальна ситуація в північній Америці.

В. М. (3647)

З есперантської мови переклав А. К.

ГАЛИЦЬКІ ГАРАЗДИ.

Трохи лекше жити стало,
Як за панщини бувало:
В селах замісць панства зграї
Ходять кури й поліцаї.

Трохи вже спустили міру,
Бо не друть зі спини шкіру,
Трохи лекше — ані гадки:
Замісць шкіри друть податки.

Хоч не маєш грядки поля,
Та за те є в тебе воля:
Вільно кожному те зїсти,
Що не зїли кольоністи.

Іван Крук.

ЛАТИНСЬКА АЗБУКА В ТУРЕЧЧИНІ.

Турецький президент Кемаль-паша запровадив у Туреччині латинську азбуку замісць дотеперішньої арабської.

ДЕСЯТИРІЧЧЯ ВСЕНАРОДНЬОЇ БІБЛІОТЕКИ УКРАЇНИ.

Цього року ВБУ (Всенародня Бібліотека України) відзначає десятиріччя свого існування. Всі найбільші бібліотеки світу утворювалися протягом цілих десятків років і за такий довгий час, зростаючи поволі, вони мали змогу вирости в добре скомплектовані і устаткувані книгозбірні. Не таке судилося ВБУ.

Утворена за революції, як цілком нова бібліотека, зростаючи надзвичайно швидким темпом, ВБУ за ці 10 років свого існування (з них лише 5 — 6 припадають на роботу в нормальних спокійних умовах) зуміла на сьогодні посісти своїми розмірами 4-е місце серед бібліотек Союзу й девяте — в цілому світі.

Заходами радянського уряду, ВБУ останніми роками дістає все, що потрібне для її розвитку. Вона нині має 7 будинків з кубатутою в 140,000 кубічних метрів.

Фонди бібліотеки на сьогодні становлять 1,900,000 книжкових та журнальних одиниць, понад 1 міл. газет, 200 тисяч ріжних листівок. Загальний метраж бібліотеки — 30 кільометрів. Фонди ВБУ оцінюють в 3,300 000 карбованців. Що року фонди бібліотеки зростають на 112 тисяч книжок і журналів, 120 тисяч номерів газет і 42 тис. листівок.

Останні роки в роботі ДБУ пройшли під знаком поширення читацьких кадрів. Користуються скарбами бібліотеки всі, — починаючи з наукового працівника й кінчаючи студентом. За минулий рік у ВБУ занотовано 143,914 відвідувань і 422,007 видач книжок.

Як наукова бібліотека нового типу, ВБУ розгорнула широку активну роботу з читачами. За минулий час було організовано сотні виставок, серед них такі, як "виставка продукційних сил України" (4,000 книжок, мап, діяграм, десятки лекцій), виставка "Наука на Україні за 10 років" то що. ВБУ бере участь і виступає на з'їздах та конференціях краєзнавчих, вивчення продукційних сил країни, — загалом бере участь в поставі й вивченні проблеми індустріялізації та розвитку продукційних сил У.С.Р.Р. і С.Р.С.Р., у поглибленій політосвітній і краєзнавчій роботі. На сьогодні ВБУ обєднала навколо себе десятки наукових бібліотек і бібліотекарів, звязалася з тисячами ріжних установ, організацій, товариств і окремих осіб, а також заснувала широку сітку своїх кореспондентів по всій Україні.

З ВБУ виріс своєрідний тип науково-дослідної бібліотеки, що сполучає в собі бібліотеку й широку науково-дослідну установу в галузі бібліотекознавства та бібліографії. Це, так би мовити, сполучення науково-досвідної роботи з самим виробництвом, де бібліотека з усіма своїми робочими процесами й функціями становить велику робочу лябораторію для спостережень, дослідів і висновків в галузі бібліотекознавства та бібліографії. Тим паче, що при ВБУ зорганізовано спеціяльну науково-дослідну комісію бібліотекознавства та бібліографії.

Зважаючи на великий брак кваліфікованих працівників з бібліотечною освітою ВБУ порушує перед Наркомосом клопотання зорганізувати 1928-29 навчального року спеціяльні бібліотечні двохрічні курси. Для своєї дальшої роботи бібліотека ставить собі низку завдань, клопочучись про відповідну допомогу від Наркомосу. Це — добудування основного книгосховища ВБУ, упорядкування й закаталогування всіх фондів бібліотеки, а головне — налагодити комплектування бібліотеки закордонною літературою.

ВБУ клопочеться також про придбання кількох бібліотек з закордонної України.

НОВІ ТЕАТРАЛЬНІ ПІДРУЧНИКИ!

Накладом Робітничо - Фармерського Видавничого Товариства недавно вийшли з друку й продаються найновіші театральні підручники, пристосовані до найменших сцен наших робітничо-фармерських організацій.

Першою вийшла з друку і вже продається, дуже цікава й повчаюча комедія на 5 дій французького письменника Ж. Моліера, в перерібці М. Ірчана

СКУПАР Це одна з найкращих комедій в репертуарі всіх театрів світа. Перероблена вона спеціально для наших сцен так, що можна її виставляти скрізь. Всіх дієвих осіб 14, з того 4 жінки. **Ціна одного примірника 35 центів. Або 5 примірників за $1.00.**

Другою щойно вийшла з друку й уже продається, дуже цікава п'єса на 4 дії Є. І. Лісового

НАЙМИТ П'єса із селянського життя на Україні перед і в часі революції. В п'єсі беруть участь 12 осіб. До вистави дуже легко надається. Змістом дуже добра і повчаюча. **Ціна одного примірника 25 центів. Або 10 примірників за $1.50.**

Краще замовляти зразу 10 примірників за $1.50, чим переписувати ролі.

Третя, що також вже закінчена друком і можна замовляти, є п'єса на 3 дії В. Забгай-Товстоноса

НА ПЕРЕЛАЗІ В п'єсі грає лише 8 осіб і надається вона до найменших сцен. Цікава вона своїм змістом та ще й тим, що ціла гра відбувається без зміни сценерії. **Ціна одного примірника 25 центів. Або 10 примірників за $1.50.**

Четверта, дуже легка до постановки і надзвичайно смішна комедія на 3 дії Конич-Лисенко

ЧИЯ ДИТИНА Всіх дієвих осіб 6, з того тільки 2 жінки. Так цю комедію, як і всі повище згадані п'єси, можна грати на найменших сценах. **Ціна одного примірника 25 центів. Або 6 примірників за $1.00.**

Ми радимо всім нашим організаціям, замісць витрачувати час на переписування ролів, замовляти повний комплект примірників, що вийде значно дешевше, як переписування ролів і в бібліотеці на стало залишаться примірники.

Замовлення разом з належитістю таки зараз засилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — — Winnipeg, Man.

ОБЇЗДКА ОРГАНІЗАТОРА ТУРФДІМ В ПРОВ. САСКЕЧЕВАНІ.

Подаємо до відома всім українським фармерам та робітникам в провінції Саскечеван, що Провком ТУРФДім висилає з Саскатуну свого організатора т. П. Кифорука на об'їздку в провінції Саскечеван.

Висилаючи організатора, Провком ТУРФДім хоче допомогти фармерам з'організуватися й зміцнити свої сили, бо тільки в організації запорука кращого майбутнього. Тож ми кличемо товаришів фармерів і робітників тих місцевостей, де є вже наші відділи, як і тих, де немає ще відділів наших організацій, дати нашому організаторові всяку можливу допомогу в його корисній для фармерів праці: скликати на призначений час мітінги, розповсюднювати оголошення і агітувати людей, щоб приходили громадно на ці мітінги. Так само просимо дати нашому організаторові матеріяльну підтримку й допомогти йому переїхати з одної місцевости в другу.

Тут подаємо спис місцевостей, які відвідає наш організатор **т. Петро Кифорук.**

Врокстон, Саск. — в понеділок, 25. червня, в годині 7.30 вечером.

Йорктон, Саск. — у вівторок, 26. червня, в годині 7.30 вечером.

Мелвил, Саск. — в середу, 27. червня, в годині 8. вечером.

Ріджайна, Саск. — в четвер, 28. червня, в годині 8. вечером.

Бінфейт, Саск. — в суботу, 30. червня і в неділю, 1. липня, в годині 8. вечером.

Ріджайна, Саск. — у вівторок, 3. липня, в годині 8. вечером.

Мус Джо, Саск. — в Укр. Роб. Домі, в середу і четвер, 4. і 5. липня, в годині 8. вечером.

Вуд Мавнтейн, Саск. — в суботу і неділю, 7. і 8. липня, в годині 7. вечером і 1. по полудні (в неділю).

Свифт Корент, Саск. — в Укр. Роб. Домі, у вівторок, середу і четвер, 10., 11. і 12. липня, в годині 8. вечером.

Саскатун, Саск. — в Укр. Роб. Домі, в неділю, 15. липня, в годині 8. вечером.

Щоби знати, де відбуватимуться віча, слідіть за оголошеннями на місцях.

В тих місцевостях, де нема ще наших відділів, ми кличемо читачів нашої преси, подбати про приміщення й скликати масові віча, а цим багато, товариші, допоможете робітничо-фармерській справі.

За всяку допомогу ми згори складаємо щиру подяку.

За Провком ТУРФДім:
М. Рогоман, голова. С. Юрійчук, секретар.

РОБІТНИКИ, РОБІТНИЦІ І ФАРМЕРИ

Передплачуйте, читайте й ширіть найбільше науковий змістом і найкраще ілюстрований в цілій Америці культурно-освітний місячник

"НОВИЙ СВІТ".

"Новий Світ" — культурно-освітний ілюстрований місячник складається з таких розділів: поезія і оповідання; наука і поступ; культура і освіта; життя і здоровля; дещо про Канаду; ріжнородність; радощі і мудрощі, то-що.

Моністичні проповіди — В. Оствальда (монізм — це світогляд) і короткі спогади та історично-економічний огляд Канади друкуються в кожнім числі до кінця 1928 р.

Річна передплата $1.00. Кожний передплатник дістає 12 книжочок в рік. Разом около 384 сторін друку з численними ілюстраціями.

Місячник "Новий Світ" — це учитель, порадник і лікар працюючих. Заохочуйте других і разом посилайте передплату на адресу:

NOWYJ SWIT
Box 1092,
Montreal, Canada.

Працюючи в літі, не забувайте про свою пресу. Коли Ви нічого не зробили для неї в місяці травні, то зробіть зараз. Постарайтеся, щоб Ваша травнева ліста була заповнена.

ДЖЕК ЛОНДОН.

ЛЮБОВ ДО ЖИТТЯ

(Продовження.)

Якийсь хропіт зачувся позад його, чи то засапаний віддих, чи кашель. Дуже помалу, незвичайно слабим та здеревілим почувавшись, він перекинувся на другий бік. Нічого не вгледівши на-похваті, він очікував терпляче. Знов щось захропло й закашляло і в прогалявині поміж зазубнями скель він побачив сіру вовчу голову. Гострі вуха вовчі не стояли стрімко, як він бачив у инших вовків; очі гноїлись та зайшлися кров'ю, похнюплена голова безпорадно хиталася. Тварина все кліпала очима проти сонця, і скидалася на хвору. Коли він глянув на вовка, той знов захропів та закашляв.

"Це, принаймі, дійсне", подумав чоловік і повернувся так, щоб бачити дійсний світ, маревами застуваний від його. Але море так само блищало на віддалі і корабель добре було видно. Може зрештою це й була дійсність? Заплющив надовго очі, міркував і тоді все зрозумів. Він простував від сходу на північ, геть від межиріччя Диз і до долини Капермайн-річки. Ця широка, лінива річка й була Капермайн. Це блискуче море було Арктичний океан. Корабель був китолов, що надто відбився на схід від гирла Мекензі й закинув котвицю в затоці Коронейшин. Згадав він мапу Годсонової Компанії, що бачив колись, і все для його зробилось зрозуміле й ясне.

Він сів і обернув увагу до своїх ближчих справ. Пасма з ковдр геть подерлися, а ноги його позбивалися на потовчені шматки сирого м'яса. Укривалів уже не було. Рушниця й ніж обоє десь пропали. Загубив десь і свого капелюха з сірниками за підшивкою; але ті сірники, що він сховав на грудях у кисеті та в намащеному папері, були цілі й сухі. Він глянув на годинника. Годинник показував одинайцять і ще працював. Значить він раз-у-раз його закручував.

Тепер був спокійний та при розумі. Не вважавши на надмірну кволість, він не почував болю й голодний не був. Згадка про їжу навіть не була йому приємна і щоб він не починав, усе те робив під проводом самого розуму. Порозмотувавши свої обвязки коло колін, він обгорнув ними ноги. Бляшаний казанок якось зацілів у його, і йому заманулось напитися трохи гарячої води, перш ніж вирушити далі. Він передбачав, що мандрівка до корабля буде страшна.

Рухи в його були повільні. Він хитався, наче грець його вдарив. А коли нахилився, щоб набрати сухого моху, то почув, що не зведеться. Разів із кілька він намагався це зробити, і, нарешті, покинувши марні силкування, поліз рачки. Випадком він підповз до хворого вовка. Звірина неохоче оступилась йому з дороги, облизуючи свою пащеку безсилим язиком. Чоловік зауважив, що язик у вовка не мав звичайного здорового червоного кольору. Він був жовто-бурий і наче вкритий густою, напів-засохлою слизотою.

Випивши кухоль гарячої води, чоловік почув, що здужатиме підвестися і навіть іти так добре, як тільки може йти смертельно хвора людина. Мало не що-хвилини мусів він перепочивати. Хода його була слабка й непевна, точнісінько як у того вовка, що волікся за ним; і цієї ночи, коли темрява оповила блискуче море, він знав, що зблизився до моря не більше як на чотири милі.

Уночі він чув, як кашляв хворий вовк та ще й коли - не - коли мукали малі карибу. Скрізь навкруги було життя, живе, повне сили й здоровля; і він знав, що хворий вовк тягнеться слідом за хворою людиною в тій надії, що людина вмре перша. Уранці, розплющивши очі, він почув на собі пильний, голодний погляд вовчий. Вовк стояв скоцюрблений, підгорнувши хвоста, наче нещасний приголомшений собака. Він трусився під холодним ранішнім вітром і безнадійно вищирив зуби, коли чоловік озвався до його не голосом, а якимсь хрипким шепотом.

Сонце світило ясно й цілий ранок чоловік ішов і падав, і знов ішов до корабля на блискучому морі. Година була розкішна. Це було коротке індіянське літо далекої півночи. Воно могло тривати з тиждень, а могло й завтра чи післязавтра скінчитись.

Після полудня він натрапив на чийсь слід. Це був слід якоїсь иншої людини, що не йшла, але теж лізла на всіх чотирьох. Він погадав, що то міг бути й Бил, але думав якось неуважно й байдуже. В йому не було цікавости. І справді почуття й переживання вже покинули його. Не почував більше болю. Шлунок у його та нерви мов би спали. Тільки життя, що ще якось жевріло в йому, штовхало його вперед. Був тяжко перемучений, але вмирати не хотів. І саме через те їв він мохові ягоди й пічкурів, пив гарячу воду й гостро пильнував хворого вовка.

Він пішов слідами того другого, що теж плазував, і швидко дійшов до їх кінця: трохи свіжо - пообгризуваних кісток на просяклому мохові, потолоченому вовчими лапами. Була там і пожолоблена торбинка з лосиної шкури, така сама, як і в його, але роздерта гострими зубами. Він її підняв, хоч була й тяжка як на його ослаблі пальці. Бил волочив її аж до останку. Ха! Оце б поглузувати з Била.

(Далі буде.)

В МОЛОДІ НАШЕ МАЙБУТНЄ!

Не забудьте передплатити для своїх дітей місячний журнал

"СВІТ МОЛОДІ"

що виходить у Вінніпегу і друкує приступні для молоді статті, вірші, оповідання, забави, загадки, а особливо звертає увагу на належне виховання робітничо-фармерської молоді.

Поширюйте вістку про цей журнал! Збирайте нові передплати!

На цілий рік передплата виносить тільки 50 центів.

Поодиноке число 5 ц.

Замовлення з грішми посилайте на таку адресу:

THE YOUTH'S WORLD
Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.